

Ruzveltin büyük endişesi...

Acaba birleşik
Amerika, Latin
Amerikanın kon-
trolünü ele alabi-
lecek mi?

Nizamettin Nazif

Şimalî Amerikanın cen-
ubî Amerikaya itimadı
kalıyor mu?

Dün Vaşingtondan ge-
len haberlerden, Birleşik
Amerika genel kurmay
başkanı general Marşa-
lin bir komisyonda şu
sözleri söylediğini öğren-
dik:

«Cenubî Amerikada ba-
zı memleketlerde Nazile-
rin ihtilal çıkarmaları ih-
timalı vardır. Faraza, Ko-
lombiya, Bolviya ve Bre-
zilya devletleri bunlar a-
rasında gösterilebilir.»

General Marşa'nın bu
sözlerini teyit edecek ala-
metler yok değildir. Fara-
za yine dün geç vakit ge-
len bir telgraf haberi,
Buenos Ayres'te polislin
bir çok Alman taraftarla-
rını tevkif ettiğini, bir çok
vesikalar elde edildiğini
bildiriyordu.

Brezilya Cenubî Ame-
rikanın en büyük devle-
tidir. Gayet geniş ve bere-
ketli toprağa sahip olan
bu devletin nüfusu kırk
milyondan biraz fazladır.
Bir çok yerleri gayri mes-
kündür. Bir çok yerlerin-
de halta girmemiş orman-
lar vardır. Bu memleket-
te hâkim olan zümre, ha-
rice demokrat bir gehire
göstermekte ise de haki-
kette bu memleket dikta-
törlükle idare edilmekte-
dir.

Brezilya, Avrupa har-
bi başladığı gündenberi
Birleşik Amerika cumhur-
reisi tarafından, Ameri-
kanın umumî müdafaası
etrafında ileriye sürül-
müş bütün fikirlere taraf-
tar gözükmekte beraber,
Almanya ile olan münase-
betlerini sıklaştırmak ve
sınımlandırmak için hiç
bir fırsatı ihmal etmemiş-
tir.

Faraza, bundan bir
müddet evvel, Layipzig
sergisine iştirak edeceği-
ni resmen bildirmiş ve Al-
manyanın propaganda ne-
zreti, bu hadiseyi şu tarz-
da bir izah ile ilân etmiş-
ti:

«Harp dolayısıyla Brez-
ilya ile aramızda hiç bir
ticarî mübadele olmamak
la beraber bu hükümet
Layipzig sergisine iştirak
edeceğini bildirmek neza-
ketini göstermiştir.»

Pek masumane bir ha-
reket gibi gözükmekle be-
raber Brezilyanın böyle
reket gibi gözükmekle be-
merikanın midisini bulan
derinliğe kâfidir.

Yine bir müddet evvel
Peru ile Ekuator arasın-
da bir silahlı ihtilaf ol-
muş ve yapılan tetkikler,
bu hadisenin Japonya tah-
rikî ile patlak verdiğini
işbat etmiştir.

Malum a... Japonya,
Bugün, Uzaksarkatlı ve
(Devamı ikinci sayfada)

NİZAMETTİN NAZİF

Pasifikte korkunç bir maceraya atılacağı anlaşılan Japonyanın donanması

RUS RESMÎ TEBLİĞİ

Beşinci Alman fırkası imha edildi!

58 Alman 19 Rustayyaresi düştü!

Moskova, 25 (A.A.) — Sov-
yet Resmî tebliği: 24 temmuz
günü Jitomir ve Smolensk, Por-
hov, istikametlerinde ağır mu-
harebeler olmuştur. Cephenin di-
ğer kısımlarında mühim çarpışma-
lar olmamıştır.

Smolensk civarında kuvvetle-
rimiz, çok büyük taarruzlara gö-
ğüs germektedir. Cepheye yeni
gelmiş olan beşinci Alman fırka-
sı tamamen imha edilmiştir.

23 temmuzda tayyarelerimiz
58 düşman tayyaresi düşürmüş-
lerdir. 19 Sovyet tayyaresi avdet
etmemiştir. 23/24 gecesi beş Al-
man tayyaresi düşürülmüştür.

Mendereste sulama işleri

1937 yılındanberi devam et-
mekte olan büyük su işleri pro-
gramına ait projelerden biri daha
tamamlanmıştır. Mendiresin sağ
ve sol kısımlarında yapılmakta
olan fenni tesisat ikmal edilmiş
ve Nazilli ovasına merasimle ta-
verilmiştir. Bu tesisat sayesinde
Menderesten alınan su ile bütün
Nazilli ovasının sulanması için
o ovada su isale kanalları ve
sulama şebekeleri açılmıştır.
Bunun neticesinde zirai istihsa-
lâtımız artacağı gibi çiftçimizin de
bundan fevkalâde istifade ede-
cektir.

Samatya'da bir aile faciası...

Esrarengiz bir ölüm!

Ali Yeşilirmak ne içmişti? Acaba nişan- lısının tuzruhu diye içtiği neydi?

Samatyada, tramvay cadde-
sinde 52 numarada oturan Ali
Yeşilirmak adında biri ilaç zan-
nettiği tuzruhunu içerek zehirlen-
miştir. Garip bir tesadüf eseri o-

Japonya ne zaman Rusyaya saldı- racak?

Almanlar
Moskovayı
aldıktan
sonra...

Şimdi Japonya,
Hindiciniyi alıp

Singapur'u
Arkadan vurmak
için çalışıyor

Sanghay, 25 (A.A.) — Ja-
ponlardan müzaheret gören ma-
halli Çin makamları, İngiliz men-
balarından gelen haberlerin Han-
kovda neşrin menetmiştir. Röy-
ter ajansının mezkûr şehirdeki
bürosu ile «Central China Post»
adındaki İngiliz gazetesi kapalı-
mıdır. Zâhiren bu müesseseler,
Çinli müstahdemlerinin grev ilân
etmeleri dolayısıyla faaliyetlerini
tatil etmiş gibi görünmektedirler.
Fihakika Röyterin Çinli müstah-
demleri 15 temmuzdanberi vazife-
si başına gelmemişlerdir. Bun-
lardan birinin sivil polis tarafın-
dan tevkif edildiği öğrenilmiştir.

Salı günü vaziyet daha ciddi
bir safhaya girmiştir. O gün «Cen-
tral China Post» gazetesi ile Röy-
terin müdürü olan Mister Archi-
bald'ın Kankovdaki evinde as-
terî makamlar tarafından tahrir-
yat yapılmıştır.

Central China Post gazetesi
merkezi Çinde intişar eden ye-
şane İngiliz gazetesi olup seneler
tenberi muntazaman çıkmakta-
dır.

Sanghaya gelen haberlere gö-
re tahririyat esnasında evin mo-
bilyesi de hasara uğramıştır. Di-
ğer taraftan bildirildiğine göre

ALMAN RESMÎ TEBLİĞİ

Mevzû fakat çetin muka- vemetler görüyoruz

Buna rağmen ha- reket, plan daire- sinde inkişaf ediyor

Berlin, 25 (A.A.) — Resmî
tebliğ: Bütün şark cephesinde Al-
man ve müttefik kuvvetlerinin
harekâtı, mühim bir mevzû mu-
tavemet ve yolların fena olma-
na rağmen, metodlu bir şekil-
de devam etmektedir.

Savaş tayyarelerinden mürek-
kep mühim teşekküller, dün gece
de Moskovada mühim askeri
ve iktisadi tesisata her çapta bom-
ba atmışlardır.

Sark cephesinin yeni başku-
mandanı MAREŞA LIST

Kremlin sarayında geçirdiğim geceler..

Nizamettin Nazif

(Yazısı 3 üncüde)

Hankovdaki Japon makamları bu
tahrirî keyfiyetinden haberdar
olmadıkları ve bu hususta hiç
bir mes'uliyet kabul edemeyecek-
lerini beyan etmişlerdir.

tütün gayretlere rağmen kurtarı-
lmaları mümkün olamamış ve öl-
müşlerdir.

Adliye doktoru Hikmet Tü-
mer, cesetleri muayene ederek
gömlüklerine izin vermiştir.

Alman kumandanlarından
GENERAL ROMMEL

Bu haber doğru ise iş berbat!

Rus cephesi insan yiyor!

Almanya, mütahas- sıs işçilerini bile cepheye sürmüştü..

MAREŞAL BRAVCIC

Londra 25 (A.A.) — İk-
tisadi harp nezareti tarafın-
dan dün akşam neşredilen
bir beyannameye nazaran
Sovyet Rusyanın istilâsı Al-
manyanın işçi bakımından
maruz kaldığı müşkülân art-
tırmıştır. Senenin başından-
beri işçi miktarı gittükçe az-
almış ve Avrupa kıtasının
her bir tarafından getirilen
amelelerle boşluklar doldu-
rulmak istenmiştir. Kânun-
nisanî ve mart aylarında
Almanya büyük miktarda a-
mele celbetmiştir. Silâh fab-
rikalarında mütchassis işçi-
ler bile askere alınmıştır.

Askerlik çağında olanlar-
dan ziraat işlerinde çok az
insan kaldığından bu işler,
ihtiyarlar, kadınlar, çocuk-
lar, yabancı işçiler ve harp
esirleri tarafından yapılmak
tadır. Almanya'da bir mil-
yon 800 bin işçi bulunduğu
tahmin edilmektedir. Bun-
lardan 380 bini inşaat işle-
rinde çalışmaktadırlar. Ya-
bancı amele daima tehlikeli
işlerde kullanıldığından
bunların da çoğu İngiliz ha-
va kuvvetlerinin bombardi-
manları neticesinde vukubu-
lan hasarın tamirinde kul-
lanılmaktadır.

Acaba muvaffak olacak mı? Eğer
insanların ta eskidenberi «manax
ya verdikleri kıymet onları bu
muvaffakiyete götürebilirse: e-
vet. Götürememisse, «x» in mev-
hüm değerini aşmayan bir fara-
zîlikle, propaganda edebiyatına
sembolik bir fasıl ilâvesinden baş-
ka birşeye yaramaz.

Sembol sirayet hudutlarını ge-
nişlettikçe hakikatin gerileyece-
ğine inanmak lâzım. Nitekim öyle
oluyor. Dikkat ediniz: Almanlar-
la İngilizler arasında muharebe-
nin şiddetle devam ettiği sıra-
larda lâftan çok vukuat vardı.
şimdi biri azaldı, öteki çoğalma-
da... Hangisi hangisini bastıra-
cak belli değil! Eğer «lâkırdı»
galip gelirse, bu, demokrasilerin
hakiki bir zaferi olabilir. Böyle
bir galebeden ne beklenebileceği-
ni düşünmeğe bile hacet yok. Yir-
mi üç senede iki dünya harbinin
acısını tadandan, bundan, bekle-
seler bekleseler, yeni bir felâketin
zuhurunu bekleyebilirler!

Onun için alfabenin bütün harf-
lerini seferber etseler yine birşey
olamayacağına inanmanın başın-
da ben de varım.

Bize öyle harflerden teşek-
letmiş bir kelime lâzım ki,
ifadesi şu olsun: Yenmel-

Ortada «v» harfinin paylaşı-
lamamasından doğan bir
ihtilaf var: Biri bir bacağına ya-
pışmış bir tarafa çekiyor, öbürü
bir tarafa. Almanlara göre bu
«v» harfi zaferin bir remzidir;
İngilizlere göre de, alman esareti
altına girmiş milletlerin kurtuluş
ideallerine delâlet eden bir işa-
ret...

Bir harften beklenen keramet
Hâmid Refik

P i t a g o r c u l a r r a k a m l a r a
kıymet verir, H u r u f i l e r h a r f-
lerin gizli münasebetlerini keşfe
çalışırlardı. Bu, bir «dünya görü-
şü»dür. Halbuki bugün iki taraf
propaganda teşkilâtlarının paça-
sına yapıttıkları harfci, tabii
böyle bir görüşün vasıtalığını et-
miyor; olsa olsa, iki taraf men-
sublarını cihiz bünyesinde pamuk-
ipliğe bağlamak gibi sudan bir
vazife yüklenmiş bulunuyor.

Sark cephesine tayin edilen yeni
Alman kumandanlarından
GENERAL ROMMEL

Acaba muvaffak olacak mı? Eğer
insanların ta eskidenberi «manax
ya verdikleri kıymet onları bu
muvaffakiyete götürebilirse: e-
vet. Götürememisse, «x» in mev-
hüm değerini aşmayan bir fara-
zîlikle, propaganda edebiyatına
sembolik bir fasıl ilâvesinden baş-
ka birşeye yaramaz.

Sembol sirayet hudutlarını ge-
nişlettikçe hakikatin gerileyece-
ğine inanmak lâzım. Nitekim öyle
oluyor. Dikkat ediniz: Almanlar-
la İngilizler arasında muharebe-
nin şiddetle devam ettiği sıra-
larda lâftan çok vukuat vardı.
şimdi biri azaldı, öteki çoğalma-
da... Hangisi hangisini bastıra-
cak belli değil! Eğer «lâkırdı»
galip gelirse, bu, demokrasilerin
hakiki bir zaferi olabilir. Böyle
bir galebeden ne beklenebileceği-
ni düşünmeğe bile hacet yok. Yir-
mi üç senede iki dünya harbinin
acısını tadandan, bundan, bekle-
seler bekleseler, yeni bir felâketin
zuhurunu bekleyebilirler!

Onun için alfabenin bütün harf-
lerini seferber etseler yine birşey
olamayacağına inanmanın başın-
da ben de varım.

Bize öyle harflerden teşek-
letmiş bir kelime lâzım ki,
ifadesi şu olsun: Yenmel-

Bayan Afife

Türk sahnesinin ilk büyük inkılâbını başaran kadın böyle mi gömülürdü?

Belediye ile Vilâyet; fikir, neşriyat ve güzel san'atlar âlemimiz bu büyük hatâda müşterektirler!

Dün, bir tarihi sima göçtü. E-
vet, tarihi bir sima, Hattâ inkılâ-
p tarihimizin bir siması...

Bakırköy hastahanesinde uzun
bir can çekişmeden sonra elemli
macerası nihayet bulan Bayan
Afife Türk tiyatrosunun en
büyük kahramanıydı. O, Türk
sahne edebiyatını yabancı kadın-
ların çetrefil dilinden kurtaran ve
bu yolda gençliğini, istikbalini,
hayatını, herşeyini feda etmiş ol-
an bir kahraman. di.

En koyu irticâ göğüşliyerek,
meşihat fetvasına dayanan impa-
ratorluk polislinin devamlı takip-
lerine ve iki günde bir tevkif e-
dilmesine ve sahne hayatının bü-
tün nankör tecellilerine rağmen
kendini sahne inkılâbına vakfet-
mişti.

Dün bu kahraman kadının ta-
butunu, aktör büyük Behzad ile
aktör iri Sâdi ve iki üç gazeteci,
bir beki mezarına götürdü.

Acınacak hâl!
İstanbulda, böyle mühim bir
şahsiyete lâik bir cenaze alayı,
bir millî cenaze alayı yapılması-
nı düşünenecek müessesesiz yok mu-
dur?

Belediye Reisliği niçin bu mü-
him vazifesini ihmal etti? Vilâ-
yet, neden zamanında bu işe lâ-
yık olduğu ehemmiyeti vermedi?

San'at müesseselerimiz, fikir,
edebiyat ve güzel san'atlar âlemi-
miz uykuda mıydı?

Bu büyük hatâmızın, bu affe-
dilmeyiz unutkanlığımızın, bu a-
y-bımızın karşısında utanarak
baş eğelim.

NİZAMETTİN NAZİF

İ. Hakkı Konyalı

Yazı âleminin kıymetli
rûknü, tarih sütunumuz
muharriri, güzide müdek-
kik ve müverrih İbrahim
Hakkı Konyalı yaptığı A-
nadolu seyahatinden av-
det etmiştir.

Muharrir arkadaşımız,
Ankarada âbideleri tetkik
etmiş ve bu meydana bazı
metrük âbideler de keşfet-
miştir.

Kıymetli müdekik ve
müverrihimizin yazılarını,
yakında neşretmeğe başlı-
yacağız.

Birkaç Satırla...

Bir harften beklenen keramet

Hâmid Refik

Ortada «v» harfinin paylaşı-
lamamasından doğan bir
ihtilaf var: Biri bir bacağına ya-
pışmış bir tarafa çekiyor, öbürü
bir tarafa. Almanlara göre bu
«v» harfi zaferin bir remzidir;
İngilizlere göre de, alman esareti
altına girmiş milletlerin kurtuluş
ideallerine delâlet eden bir işa-
ret...

Bir harften beklenen keramet
nedir?

P i t a g o r c u l a r r a k a m l a r a
kıymet verir, H u r u f i l e r h a r f-
lerin gizli münasebetlerini keşfe
çalışırlardı. Bu, bir «dünya görü-
şü»dür. Halbuki bugün iki taraf
propaganda teşkilâtlarının paça-
sına yapıttıkları harfci, tabii
böyle bir görüşün vasıtalığını et-
miyor; olsa olsa, iki taraf men-
sublarını cihiz bünyesinde pamuk-
ipliğe bağlamak gibi sudan bir
vazife yüklenmiş bulunuyor.

Acaba muvaffak olacak mı? Eğer
insanların ta eskidenberi «manax
ya verdikleri kıymet onları bu
muvaffakiyete götürebilirse: e-
vet. Götürememisse, «x» in mev-
hüm değerini aşmayan bir fara-
zîlikle, propaganda edebiyatına
sembolik bir fasıl ilâvesinden baş-
ka birşeye yaramaz.

Sembol sirayet hudutlarını ge-
nişlettikçe hakikatin gerileyece-
ğine inanmak lâzım. Nitekim öyle
oluyor. Dikkat ediniz: Almanlar-
la İngilizler arasında muharebe-
nin şiddetle devam ettiği sıra-
larda lâftan çok vukuat vardı.
şimdi biri azaldı, öteki çoğalma-
da... Hangisi hangisini bastıra-
cak belli değil! Eğer «lâkırdı»
galip gelirse, bu, demokrasilerin
hakiki bir zaferi olabilir. Böyle
bir galebeden ne beklenebileceği-
ni düşünmeğe bile hacet yok. Yir-
mi üç senede iki dünya harbinin
acısını tadandan, bundan, bekle-
seler bekleseler, yeni bir felâketin
zuhurunu bekleyebilirler!

Onun için alfabenin bütün harf-
lerini seferber etseler yine birşey
olamayacağına inanmanın başın-
da ben de varım.

Bize öyle harflerden teşek-
letmiş bir kelime lâzım ki,
ifadesi şu olsun: Yenmel-

En Son Havadis'in
Edebi Tefrikası-90Sadırazam arnavut Ferit Paşa
hünkârı etekledi...Abdülhamid, Hüseyin Hilmi Paşanın
Gönderdiği rapordan kuşkulandı.

Müellifi : Nizamettin Nazif

Mustafa Kemal, üniforması
nın azameti nisbetinde küçü-len ve zavalılaşmış bayağıla-
şan maresale:— Paşam... Dedi idare bu-
yurduğunuz mütakada zâtı şâ-
hâne (**) aleyhinde hareket
etmeğe cüret edecek bir fert
bulunabileceğine ben inanmı-
yım. Verilmiş olan jurnalda,
yapılacak ihbarı burada tah-
kiki, kummuş bulundun-
ğunuz inzibatın sağlamlığını
ve halka telkin etmiş olduğun-
uz sadakatın derecesini ko-
laylıkla meydana çıkaracaktır.
İsterseniz, yapacağım tahkika-
tın neticesini size de bildiri-
rim. Hatta yapacağım raporun
bir suretini de zâtı devletinize
(***) vermiş fikrindeyim.Bu sözler, İbrahim paşaya
rahat bir nefes aldırmıştı.Gözerinden fevkalade mem-
nun olduğu anlaşılıyordu. «Se-
ni buraya Allah mı gönderdi?»
gibilerden yüzbaşıya elini uzat-
tı ve Mustafa Kemal bu eli sı-
karken maresal, avucunu ile de
masa üstündeki zile vurdu.Gelen emirbere Nureddin
beyin çağırılmasını emretti.Bir dakika sonra üniforma-
sının bütün sırtmaları daha bu
sabah değişmiş gibi parlak,
gözerinin feri sönük bir genç
subayodaya girmişti.

Maresal ona, tatlı bir sesle:

— Oğlum... dedi. Mustafa

Kemal beyefendi, benim şahsi

misafirimdir. Kendisine fev-
kalade saygı gösterilmesini ızzat

ve ıkrar edilmesini istiyorum.

Fırkanın bütün subayları,

Mustafa Kemal beyefendinin

isteğini tarafından verilmiş

bir emir gibi derhal yerine ge-

tirmeleri lazımdır.

.....

Mavi gözlü kurmay yüzbaşı,

üzerine aldığı işin yüzde dok-

san dokuzunu daha ilki merha-

lede başarmış bulunuyordu.

Bir kaç gün sonra ise, işin

ötesi kendiliğinden başarılmış

oldu:

«Tahkikat neticesinde (1)

verdiği rapor» suçlu binbaşıyı

muhalakak bir felaketten kur-

tardı. Jurnalı veren iftira et-

miş sayıldı. Şiddetle cezalan-

dırıldı.

Kendi mütakasında saraya

düşen tek adam bulunamıya-

cağını ötedenberi ulu orta ilan

etmekle böbürlenmiş maresal

paşa ise, bu neticeden sonra,

padişahın çok yüksek iltifatla-

divan durdu.

Padişah, bir hafta adını an-

madıktan sonra, baş vezirini

yanına çağırtmıştı.

Bir hafta huzura kabul edil-

memek bir sadırazam için epey

uzun sürmüş bir cehennem a-
zabı idi?

Acaba hünkâr, neden onun

la, bir haftadanberi karşıla-

mak lüzumunu hissetmemişti?

Çünkü Sultan Abdülhamit

Hanısani hazretleri, pek meş-

gul bulunuyorlardı.

Makedonya meselesi hakkın-

da umumî müfettiş Hüseyin

Hilmi paşanın gönderdiği u-

zun rapor bir hafta evvel eline

geçmiş ve Abdülhamidi pek

düşündürmüştü.

Hüseyin Hilmi paşa konfite-

lerini yeni yeni hareketler ha-

zırlamakta olduklarından bah-

sededen raporunda hünkâra ba-

zı şahsî fikirler bildirmişti.

Abdülhamit, raporun bir

hassa bu son kısmı ile fazla il-

gilenmişti.

Her madde üzerinde ayrı ay-

rı durmuş, en ufak kelimeler-

den bir türlü mânalar çıkarma-

ğa çalışarak tam bir hafta dü-

şünmüştür.

Makedonya işleri Kızıl Sul-

tanın kuruntusunu arttırıyor-

du. Makedonya yeticilerinin

kanlı ve cesur tarihlerini en

iyi bilen o değil miydi?

Bugün dağbaşlarında yol

kesen, Rodop Balkanlarında

köy basan yeticilerin üç beş

tanesi, pekâlâ bir gün İstanbu-

la gelebilir ve belki de bu kez,

atılacak bir bomba, arabasını

değil kendisini ve sarayını ha-

vaya uğururverirdi. Böyle bir

kuruntu içinde bulunan Abdül-

hamide Hüseyin Hilmi paşa-

nın raporları şu tavsiyede bu-

lunuyordu:

«Muntazam kitaları ile jan-

darına kuvvetinin göstereceği

her çalışkanlık, neticesiz kal-

mağa mahkumdur. Makedonya

yeticileri ile başa çıkmak için

sadık kullarınız arasından eli

silâh tutar adamlar seçerek bir

çete teşkilâtı yapılması lâzımdır.»

Abdülhamit, ömründe ilk

defa olarak bir vezirinden böy-

le bir tavsiye almış bulun-

uyordu. Bu tavsiyeden fena l

de ürkmüş, derhal Hüseyin Hil-

mi paşayı azlederek İstanbula

çağırtmıştı. Gecenin serinliği ren-

gini tamamen uçuklaştırmıştı.

Foseri, onu görünce:

— Hah! İşte Saten.

Dedi.

Oh! Bir sokak süpürgesinden

başka nedir ki! Fakat okadar

çapkındı ki, onu konuşturmak

hoşa gidebilirdi.

Gazeteci, lakaydane:

— Ne yapıyorsun orada,

yahu! Saten?

Diye sordu.

Saten, sükûnetle, hareket-

siz:

— Çile dolduruyorum!

Cevabını verdi.

Dört erkek, mahzuz, gülüş-

tüler.

Mignon, üçüncü perdenin

dekoru yirmi dakikadan önce

değiştirilemeyeceği için, acele

Bir Güzel Kadın ve Tarihten Yapraklar

CERRÂDE...

Ongün sonra bir ihtilâl çıkmış
ve Süleyman, canını güç
kurtarabilmişti...Cerrâde'nin dört kardeşi vardı. Bunlardan bir
Sûr Krah Hiram'ın süvari kumandanıydı.

Yazan :

Ensarî Bülent

- 3 -

hatta kemikleşen vücudünde
tekrar o tatlılık, uysallık belirdi
ve bir tekir kedi sokulganlığı
ile Süleymana yaklaşarak
dizlerine uzandı:— Bana tatlı bir Mezmur oku-
ku!... Babanın anneni sevdiği
günlerde yazdığı Mezmurlar-
dan birini...— Vaz geç canım... Benim
yeni düzdüğüm bir parçayı söy-
leyeyim de dinle. Sanırım ki
bu babamın mezmurlarını a-
ratmaz.Ve Cerradenin saçlarını ok-
sıya okşıya, gözlerine baka ba-
ka, dudaklarını genç kadının
pembe memeli kulaklarına sür-
te sürte, hafif, üfler gibi bir
sesle söylemeye başladı:— Ey Emir'in kızı! Pabuç-
larla yürüyüşün, ne güzeldir,
oylularının biçimi hünerli
bir üstad eli ile işlenmiş gibidir.
Göbeğin şerbetle dolu te-
kerlek bir tase benzer...Buraya gelince Cerrade gim-
diklenmiş bir kedi gibi sevgili-
sinin dizlerinden çekilip uzak-
laştı.— Sus! -diye bağırdı. Bu ki-
min için yazılmış olabilir?

Süleyman soğukkanlılıkla:

— Tahmin et bakalım...

-dedi-

— Babanın anana beğendir-
mek için yazdığı Mezmurlar-
dan daha iyilerini sen kimin i-
çin yazabilirsin? Elbette be-
nim için... değil mi? Yanıtı-
yor muyum?

— Yanılıyorsun sanırım.

Görmüyor musun? Bu şiir «Ey

Emir'in kızı!» diye başlıyor. De-

mek ki bir Emir'in kızına hitap

ediyor. Sen ise...

— Neye durdun devam etsem.

— Neye devam edeyim canım?

Bir emir kızı değilsin tabii...

— Olamaz mıym?

sözünün yarında kesilmesi ve

bu hırçın hal Süleymanı yavaş

yavaş sınırlandırmaya başlamış-
tı. Yüzündeki gülmeme silin-

di. Bağırdı:

— Olamazsın da...

Cerrade bu cevaba feci bir mu-

kabelede bulundu. Bir ziyayış-
ta ayağa kalktı ve İsrail devletihükümdarı, İsrail oğulları pey-
gamberi Süleyman hazretleri-

nin suratına haykırdı:

— Ey kandırılmış ve katledil-

miş bir adamın karışın-

dan gelmiş çoban Davud'un

oğlu! Sana baş eğilmesine bu ka-

dar mağrur olma! Başın-

daki altın tacı alın kolları-

nı bağlamak ve Beytullah iş-

lerinde çalışan amelebaşlarını

dikeni kamçılarla döğme döğme

seni öldürmek zor bir sev de-
ğil.Ve akabinde asabi bir kahka-
ha fırlatarak bir perdenin ardın-
da gözden kayboldu.

Süleyman başını arkasına çe-

virmeden bağırdı:

— Gel güzel! Gel kızma! Gel!

Beni İsrail hükümdarı sevgili-

sinin ikidebir nüskeden sınırlılı-

ğını, gelip geçici hiddetini pek i-
yi bilirdi. Bunu artık almıştı.

Kaç kerre Cerrade burundan

soluyarak, kasklarını çatarak hid-

detle sivri kamalara sarılmıştı.

He he heceey! Onun hiddeti bir

dakika bile sürmezdi. Yüzünde

en tatlı tebessümlerin, en cap-
kın vaatlerin dolastığı görülür,
ve az evvel kamaya sarıldığı ay-
nı ellerle hükümdarın alnını ok-
sar, dizlerini oğardı.

Fakat bu sefer beyhude bekle-

di Süleyman... Cerrade dönme-

di. Dönmiyecekti.

Cerrade İsrail evlatlarından

değildi. O Erdün nehrinin sa-
kırmada ormanlarla örtülü bir dağın,Cil'ad'ın yanı başında doğmuş,
Erdünle sulanan bol verimli o-
valarda alt üstünde doluşarak

büyümüş, Babası denizlerin

bütün felâketlerine göğüs ger-
diği her halinden belli iri gemi-

ciydi ki kimbilir hangi sebebdan

ve nereden kopup gelmiş, bura-

ya yerleşip Filistinli bir kızla

evlenmişti.

Cerradenin hepsi erkek dört

kardeşi vardı. Bunlardan biri

Sûr krah Hiram'ın süvarilerine

kumanda ediyor, ikisi de onun

yanında bulunuyorlardı.

Dördüncü erkek kardeşi ise

hükümdar Süleymanın kardeşi

Adonun arkadaşlarındandı.

Süleyman sevgilisinin dönme-

sini beyhude yere bekliye dur-

sun, Cerrade has ahırdan bir at

at çıkıp gizli bir kapıdan sürü ge-

miş ve hurmalıklar arasında

dört nala kaybolmuştu.

Ertesi gün Süleyman, babası-

nın eski mugganillerinden olan

veziri Asafa hâdiseyi anlatınca

ihtiyar adam basına gelecek be-

lâyî hissetmiş gibi:

— Efendim... büyük bir ha-

tada buundukarına inanmalı-

dırılır...

Ve ilâve etmişti:

— Hükümdarlar sarayda otu-

ranları dost saymak ve sarayla-

rından çıkırları yasatmamak

vazifeleri olduğunu unutma-

lıdır.

Süleyman gülmüsemisti;

— Nasihatten vazgeçse Asaf,

Cerradevi bulmaya çalı. Onun

düşmanlığından korkulmaz. Gü-

zel kızımla ben bilirim. O beni se-

ver. Seven düşman olmaz.

Ve sesine ahenk vermeye ça-

lışarak ilâve etmişti:

— Ev hize düşmanlık duyan!

Bu hile bil ki yansın.

Vezir cûla mukabele etmiş.

Adliye Röportajları:

Böyle terbiyeye maşallah!
maşallaaaâh!Oturanlardan biri: «baba,
dedi, dikkat et kan gömle-
ğine damlamasın!..»

Yazan

Mithat Perin

Yaşlı idi. Üstelik biraz da
kamburu çıkmış bir hali vardı.
Bütün bu vaziyetlere inzımam
eden ve onu altmış yaşından da-
ha ötelere götüren sayılabilecek e-
pey eksiklikleri vardı.Bunlar yetişmiyormuş gibi
titrek ellerinden birle bir men-
dil tutuyor ve sol kaşının üzeri-
ne doğru inmeğe çalışan bir kan
cizgisini önlemeye çalışı-
yordu.Bu hareketi yaparken onda
bir fevkalâdelik görmedim. Be-
ri tarafta ise yirmi beş, yirmi
altı yaşlarında bir delikanlı ile
arkadaşı sinirli sinirli konu-
şuyorlar ve arada bir ihtiyar gös-
teriyorlardı.Ne konuştuklarını anlamak i-
çin belli etmeden yanlarına so-
kuldum. Yaklaşırken de içim-

den:

— Son zamanlarda ihtiyarlar
işî azıttılar. Belki bu ihtiyar da
bu delikanlılara takılmıştır, di-

ye düşündüm.

Halbuki gençlerin yanına yak-
laşınca vaziyetin öyle olmadı-
ğın anladım. Uzun boyuca, sa-
rışın ve âsi bir tutum sağ sağı
gözü üzerine doğru tıdışmış o-
lan delikanlı hiddetle arkadaşısı-

na:

— Ne karışıyor yahu, diyordu.

Ben bugüne bugün Üniversite

mezunuyum. Senelerce kitapla-

rı arasında gömül, oku ondan

sonra, gel ne yapacağımı şu ih-
tiyar köhne kafalı heriften sor.

Olacak iş mi bu?

Öteki daha sakın bir halle:

— Canım, ihtiyarların kusur-

una bakılmaz, dedi. Onların çe-

resini düşünür. Zavalları son

çemlerinde fazla gavret sarfe-

demediklerinden bütün kuvvet-

lerini çeneye verirler.

Gençlerden uzaklaştım. Çün-

ki bu işte mağdur olan ihtiyar

adam olduğuna kanaat getir-

mişim. O bir eli kasım üstün-

de, diğer elini de yarısını kapay-

an koluna yardım için alttan

tutmuş vaziyette yürüyor, yit-

rürken de içinden mırıldanıyor-

du.

Sıraların üzerinde oturanlar-

dan biri:

— Baba, dedi, dikkat et kan

gömlüğüne damlayacak.

Adam büyük bir soğukkanlı-

lıkla:

— Zarar yok, diye cevap ver-

di. Kan bu, yikanır gider.

Fazla güçlüklemeden adam

vak'ayı anlatmaya başladı:

— Efendim, dedi. Biz artık

